

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ευχαριστίες.....	13
Πρόλογος.....	15
Προοίμιο.....	17
Εισαγωγή.....	23
Κεφάλαιο 1	Ο προγραμματισμός πριν από τη γέννηση.....35
Κεφάλαιο 2	Σωματική ασθένεια.....51
	Τζον.....52
	Ντόρις.....81
Κεφάλαιο 3	Η γέννηση ενός ανάπηρου παιδιού στην οικογένεια.....111
	Τζένιφερ.....112
Κεφάλαιο 4	Κύτρωση και τύφλωση.....137
	Πενέλοπε.....138
	Μπομπ.....162
Κεφάλαιο 5	Εθισμός σε ναρκωτικά και αλκοολισμός....191
	Σάρον.....192
	Πατ.....221
Κεφάλαιο 6	Ο θάνατος ενός αγαπημένου προσώπου.....259
	Βάλερι.....260
Κεφάλαιο 7	Ατυχήματα.....305
	Τζέισον.....306
	Κριστίνα.....338
Κεφάλαιο 8	Συμπέρασμα.....385
Επίλογος	389
Σημείωμα προς τους αναγνώστες.....	390
Σημείωμα προς τα διάμεσα.....	390
Παραρτήματα	A: Θαρραλέες Ψυχές.....391
	B: Διάμεσα.....391

Ευχαριστίες

ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ, ΘΕΛΩ ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΩ τις ειλικρινείς ευχαριστίες μου στα τόσα πρόσωπα που μοιράστηκαν μαζί μου τις ιστορίες τους. Χωρίς εσάς, η συγγραφή αυτού του βιβλίου δεν θα ήταν εφικτή. Δεν απαιτείται μόνο θάρρος, αλλά και τεράστια γενναιοδωρία ψυχής για να προσφέρει κανείς την ιστορία του στον κόσμο. Σας ευχαριστώ για την προθυμία σας να μιλήσετε τόσο ειλικρινά σχετικά με τις πιο δύσκολες προκλήσεις που κληθήκατε να αντιμετωπίσετε.

Ντεμπ ΝτεΜπάρι, Γκλένα Ντίτριχ, Κόρμπι Μίτλαϊντ και Στέισι Ουέλς, σας ευχαριστώ που μου αφιερώσατε το χρόνο σας, την ενέργειά σας και τα εκπληκτικά χαρίσματά σας γ' αυτό το εγχείρημα. Πραγματικά, δεν βρίσκω λόγια για να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου. Η ευσπλαχνία και η ευαισθησία σας άγγιξε τη ζωή όλων εκείνων με τους οποίους συνομιλήσαμε – όπως επίσης και τη δική μου. Ήταν χαρά μου που συνεργάστηκα μαζί σας.

Μαριλού Ουίλσον Πένια, σε ευχαριστώ για τις καταπληκτικές συνεδρίες, τη γενναιοδωρία σου και τη στήριξη που μου πρόσφερες. Τζούντι Γκούντμαν, ευχαριστώ που μοιράστηκες μαζί μου τη γνώση σου και τη διορατικότητά σου.

Κάρολ Μπέργκμαν, η φιλία σου, η ζεστασιά σου και η ακλόνητη υποστήριξη σου ήταν για εμένα πολυτιμότερα από όσο πιστεύεις. Ευχαριστώ για τη συμπαράστασή σου. Ευχαριστώ για τη φροντίδα σου.

Θέλω, επίσης, να ευχαριστήσω τη Σου Μαν για την έξοχη και λεπτομερή επιμέλειά της, τον Τζάρεντ ΜακΝτάνιελ για τη δημιουργία του εξωφύλλου, την Τζίλ Ρόνσλεϊ για το εξαιρετικό στήσιμο του βιβλίου και τη στοιχειοθεσία και, τέλος, την Έντα Βαν Μπόιλεν για την καταγραφή των συνεδριών και την ένερμη υποστήριξή της.

Είμαι ευγνώμων για τη βοήθεια και την καλοσύνη πολλών ακόμα προσώπων. Θέλω να ευχαριστήσω τους Κέιτλιν Ντάνιελς, Μαρίσα Μιλάγκρο, Κάθι Λονγκ, τα μέλη του Ομίλου Συγγραφέων Άσλαντ (και ιδιαίτέρως την Μπεθ Χάικ για τον πρόσθετο χρόνο που αφιέρωσε προκειμένου να μοιραστεί μαζί μου τις απόψεις της), καθώς και τους Έλεν και Νταγκ Φόκνερ.

Τέλος, θέλω να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για τη σοφία και την αγάπη που μου χάρισαν οι οδηγοί, οι άγγελοι, οι δάσκαλοι και οι άλλες πνευματικές οντότητες που φώτισαν το δρόμο μου. Η δημιουργία αυτού του βιβλίου πραγματοποιήθηκε σε πνεύμα συνεργασίας και αποτέλεσε ένα θαυμάσιο ταξίδι. Σας ευχαριστώ που με συντροφέψατε σε αυτό το ταξίδι.

Πρόλογος

ΣΤΙΣ 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1969, η Κριστίνα, μια εικοσάχρονη διοικητική υπάλληλος στο τμήμα Πολιτικής Επιστήμης του πανεπιστημίου Πομόνα, στην Καλιφόρνια, κατέβηκε στο υπόγειο, όπου βρισκόταν το γραμματοκιβώτιο του τμήματος, για να φέρει την αλληλογραφία του προϊσταμένου της. Τη στιγμή που άπλωνε το χέρι της για να πιάσει το δέμα που υπήρχε στο γραμματοκιβώτιο, εξερράγη μια βόμβα που την πέταξε στην άλλη άκρη της αίθουσας. Σκόνη και καπνός γέμισαν τον αέρα· τα ξύλινα θραύσματα που τινάχτηκαν σε ύψος περίπου δύο μέτρων, καρφώθηκαν σαν βέλη στον τσιμεντένο τοίχο πίσω της. Οι φλόγες από την έκρηξη έκαψαν το πρόσωπο της Κριστίνα και της στέρησαν για ένα διάστημα το φως της. Επιπλέον, έχασε δύο δάχτυλα από το δεξί της χέρι και υπέστη ρήξη τυμπάνου και στα δύο αυτιά της.

Προτού γεννηθεί, η Κριστίνα είχε σχεδιάσει να ζήσει αυτή την εμπειρία.

Και γνωρίζει τους λόγους.

Προοίμιο

ΤΟΝ ΜΑΪΟ ΤΟΥ 2003, ζούσα μια ζωή ανεκπλήρωτων στόχων και ονείρων, αυτοαπασχολούμενος ως σύμβουλος στους τομείς του μάρκετινγκ και της επικοινωνίας. Παρόλο που ένα μέρος της συγκεκριμένης δουλειάς μου άρεσε, δεν αντλούσα ουσιαστική ικανοποίηση από το επάγγελμά μου. Συχνά, ένιωθα ότι οι πελάτες μου δεν θα συνειδητοποιούσαν καν την απουσία μου αν ποτέ εξαφανιζόμουν από προσώπου γης – θα έβαζαν απλώς κάποιον άλλο να κάνει τη δουλειά μου. Το πιο σημαντικό, όμως, ήταν ότι η ζωή μου δεν εξέφραζε με κάποιον ιδιαίτερο, μοναδικό τρόπο την ψυχή μου. Άνθρωπος πνευματικός μεν, αλλά όχι θρήσκος, ένιωθα έντονη την ανάγκη να προσφέρω έργο, ένα έργο που θα έφερε την «ιδιαιτέρη, προσωπική μου σφραγίδα». Αλλά δεν είχα ιδέα τι είδους έργο θα μπορούσε να είναι αυτό.

Είχα εξαντλήσει τις συνήθειες οδούς που εξερευνά κανείς για να βρει νόημα και σκοπό στη ζωή του. Ένιωθα χαμένος, παράδερνα. Τότε, σαν έμπνευση, μια ιδέα ξεπήδησε στο νου μου: γιατί να μη συμβουλευτώ ένα διάμεσο; Παρόλο που πίστευα πολύ στον Θεό, ποτέ δεν είχα βιώσει άμεσα (τουλάχιστον απ' όσο ήξερα) κάποια μεταφυσική εμπειρία. Ένιωθα πως δεν είχα τίποτα να χάσω. Κατόπιν έρευνας, επέλεξα τελικά ένα διάμεσο που μου ενέπνευσε εμπιστοσύνη.

Η συνεδρία μας πραγματοποιήθηκε στις 7 Μαΐου 2003. Θυμάμαι την ακριβή ημερομηνία γιατί εκείνη η μέρα άλλαξε τη ζωή μου. Αποκάλυψα στο διάμεσο ελάχιστες πληροφορίες για τον εαυτό μου και τις συνθήκες της ζωής μου. Μου εξήγησε ότι όλοι υποστηριζόμαστε από πνευματικούς οδηγούς, άυλες οντότητες που μας βοηθούν να σχεδιάσουμε τη ζωή μας πριν από την ενσάρκωσή μας. Με τη βοήθεια του

διάμεσου, κατάφερα να επικοινωνήσω με τους δικούς μου πνευματικούς οδηγούς. Γνώριζαν *τα πάντα* για εμένα – όχι μόνο όλες τις πράξεις μου, αλλά και όλες τις σκέψεις μου, όλα τα συναισθήματά μου. Για παράδειγμα, αναφέρθηκαν σε κάποια συγκεκριμένη προσευχή που είχα απευθύνει στον Θεό περίπου πέντε χρόνια νωρίτερα, σε μια ιδιαίτερα δύσκολη φάση της ζωής μου. Θυμάμαι ακόμα την έκκλησή μου: «*Θεέ μου, δεν μπορώ να τα βγάλω πέρα μόνος μου με αυτή την κατάσταση. Σε παρακαλώ, στείλε μου βοήθεια*». Οι οδηγοί μου ανέφεραν ότι μου είχε παρασχεθεί επιπλέον βοήθεια από κάποια πνευματική οντότητα. «*Η προσευχή σου εισακούστηκε*», είπαν. Είχα μείνει άφωνος.

Επιθυμώντας να κατανοήσω τις οδυνηρές εμπειρίες που είχα βιώσει, έθεσα στους οδηγούς μου ερωτήσεις για τις κυριότερες προκλήσεις που είχα αντιμετωπίσει. Μου εξήγησαν ότι, πριν από τη γέννησή μου, είχα προγραμματίσει να ζήσω αυτές τις προκλήσεις – όχι, όμως, για να υποφέρω, αλλά για να εξελιχθώ μέσα από αυτές. Η πληροφορία αυτή με συντάραξε. Ο συνειδητός νους μου δεν γνώριζε τίποτα για τον προγραμματισμό πριν από τη γέννηση. Ωστόσο, διαισθάνθηκα ενστικτωδώς την αλήθεια που έκρυβαν τα λόγια τους.

Παρόλο που τότε δεν το συνειδητοποίησα, η συνεδρία μου με το διάμεσο αποτέλεσε την αφορμή για μια βαθιά πνευματική αφύπνιση. Αργότερα, θα καταλάβαινα ότι αυτή η αφύπνιση ήταν στην πραγματικότητα μια *ανάμνηση* – η ανάμνηση του εαυτού μου ως αιώνιας ψυχής και, ιδιαίτερα, η ανάμνηση των σχεδίων που είχα καταστρώσει προτού έρθω στη Γη.

Τις επόμενες εβδομάδες, η ζωή μου συνεχίστηκε με τους συνηθισμένους ρυθμούς της, αλλά τα λόγια των πνευματικών οδηγών μου τριγύριζαν διαρκώς στο νου μου. Δεν ήξερα πώς να αξιοποιήσω αυτές τις πληροφορίες. Ένα απόγευμα, κατά τη διάρκεια ενός διαλείμματος από τη δουλειά μου, βγήκα να περπατήσω... Και έζησα μια εμπειρία ακόμα πιο συγκλονιστική από τη συνεδρία μου με το

διάμεσο. *Ξαφνικά, ένιωσα να κατακλύζομαι από μια απεριόριστη και άνευ όρων αγάπη για όλους τους ανθρώπους που συναντούσα! Δεν υπάρχουν λόγια για να περιγράψω τη δύναμη αυτής της αγάπης. Ήταν ένα συναίσθημα τόσο βαθύ και έντονο, που όμοιό του δεν είχα ξαναζήσει. Για κάθε άνθρωπο –τη μητέρα που έσπρωχνε το καρότσι με το μωρό της, τον οδηγό του ταξί που περίμενε να ξεκινήσει μια νέα διαδρομή, το παιδί που έπαιζε στη γωνία, τον κουρέα που κούρευε πίσω από την τζαμαρία του μαγαζιού του– ένιωθα μια αγνή, απεριόριστη αγάπη.*

Παρόλο που δεν είχα ξανακούσει τίποτα για ανάλογες εμπειρίες, κατάλαβα ενστικτωδώς τι συνέβαινε: *βρισκόμουν σε μια κατάσταση ανώτερης, άμεσης επαφής με την ψυχή μου*. Ουσιαστικά, η ψυχή μου μου έλεγε: *«Αυτό ακριβώς είσαι – αυτή η αγάπη»*. Σήμερα πια, πιστεύω ότι η ψυχή μου με ευλόγησε με αυτή την εμπειρία για να διευκολύνει το έργο που σύντομα επρόκειτο να ξεκινήσω.

Άρχισα να διαβάζω μετά μανίας οτιδήποτε είχε σχέση με την πνευματικότητα και τη μεταφυσική. Καθώς διάβαζα, σκεφτόμουν συχνά την ιδέα του προγραμματισμού της ζωής μας πριν από τη γέννησή μας. Θεωρούσα ανέκαθεν ότι οι προκλήσεις που αντιμετώπιζα δεν ήταν τίποτα περισσότερο από τυχαία περιστατικά που με ταλαιπωρούσαν χωρίς προφανή λόγο. Αν ήξερα ότι εγώ ο ίδιος είχα προγραμματίσει αυτές τις προκλήσεις, θα είχα αντιληφθεί πόσο σημαντικές ήταν. Και μόνο η γνώση αυτού του γεγονότος θα είχε ανακουφίσει τον πόνο μου. Επίσης, αν ήξερα *γιατί* είχα προγραμματίσει τις συγκεκριμένες προκλήσεις, θα μπορούσα να είχα διδαχθεί συνειδητά όλα όσα είχαν σκοπό να με διδάξουν αυτές οι εμπειρίες. Τα συναισθήματα φόβου, θυμού, μνησικακίας, κατηγορίας και αυτολύπησης θα είχαν αντικατασταθεί από την προσπάθειά μου να προσηλωθώ στο αποτέλεσμα αυτών των προκλήσεων. Ίσως, μάλιστα, να είχα νιώσει κι ευγνωμοσύνη γι' αυτή την ευκαιρία που μου δινόταν.

Στη διάρκεια αυτής της περιόδου εντατικής μελέτης και εσωτερικής αναζήτησης, γνώρισα μια γυναίκα που έχει την ικανότητα να επικοινωνεί με την ψυχή της. Μου επέτρεψε, λοιπόν, να μιλήσω με την ψυχή της για το θέμα του προγραμματισμού της ζωής μας πριν από την ενσάρκωσή μας. Καθώς δεν γνώριζα τίποτα για την επικοινωνία με ψυχές και πνεύματα, εντυπωσιάστηκα όταν, μέσω της γυναίκας, που βρισκόταν σε εκστατική κατάσταση, άρχισε να μιλάει μια άλλη μορφή συνειδητότητας. Συνομίλησα με την ψυχή της επί δεκαπέντε ώρες, στη διάρκεια πέντε συνεδριών.

Οι συνομιλίες αυτές ήταν συνταρακτικές. Επαλήθευσαν και συμπλήρωσαν όσα είχα διαβάσει και μελετήσει. Η ψυχή της μου αφηγήθηκε με κάθε λεπτομέρεια όσα είχε προγραμματίσει πριν από τη γέννησή της: τις διάφορες προκλήσεις που είχαν συζητηθεί, καθώς και τους λόγους για τους οποίους είχαν επιλεγεί τελικά κάποιες από αυτές τις προκλήσεις. Στο σημείο αυτό ειδικότερα, επιβεβαιώθηκε ένα φαινόμενο που ελάχιστοι γνωρίζουν. Εξαιτίας των οδυνηρών καταστάσεων που είχα κληθεί να αντιμετωπίσω στη ζωή μου, ήμουν εξαιρετικά ευαίσθητος στη δυστυχία των άλλων και ένιωθα την ανάγκη να απαλύνω τον πόνο τους. Με είχε συνεπάρει, λοιπόν, το ενδεχόμενο της ψυχικής και πνευματικής ίασης που θα μπορούσε να προσφέρει στους ανθρώπους η συνειδητοποίηση του προγραμματισμού πριν από την ενσάρκωση. Ήξερα ότι τα στοιχεία που είχα ανακαλύψει μπορούσαν να ανακουφίσουν τη δυστυχία τους και να διαποτίσουν τις προκλήσεις της ζωής τους με νέο νόημα. Ύστερα από αυτή την εμπειρία μου, αποφάσισα να γράψω ένα βιβλίο για το συγκεκριμένο θέμα και να μοιραστώ αυτή τη σπουδαία συνειδητοποίηση με τον κόσμο.

Ωστόσο, ο ενθουσιασμός μου για το νέο μονοπάτι που ήμουν έτοιμος να ακολουθήσω, μετριάστηκε από την αβεβαιότητα που με κυρίευσε όταν συνειδητοποίησα ότι έπρεπε να εγκαταλείψω το

μονοπάτι που περπατούσα μέχρι εκείνη τη στιγμή. Μπορεί να μην ανταποκρινόταν στις προσδοκίες μου, αλλά, τουλάχιστον, ήταν ασφαλές και οικείο. Ωστόσο, τα κίνητρά μου αποδείχθηκαν πιο ισχυρά, αφού με βοήθησαν να παραμείνω πιστός στην απόφασή μου και, μάλιστα, με ώθησαν να προχωρήσω στην πραγματοποίηση των σχεδίων μου. Συνειδητοποιούσα τη σπουδαιότητα αυτού του έργου, καταλάβαινα ότι αυτή ήταν, επιτέλους, η ευκαιρία να βοηθήσω με τον δικό μου, μοναδικό τρόπο τον κόσμο και να μοιραστώ με τους ανθρώπους τη βεβαιότητα της γνώσης που προήλθε από την άμεση επαφή με την ίδια μου την ψυχή.

Αρχικά, πίστευα ότι η σύλληψη της ιδέας για τη συγγραφή αυτού του βιβλίου είχε πραγματοποιηθεί σε αυτή τη ζωή. Στην πραγματικότητα, όμως, απλώς θυμήθηκα τα σχέδια που είχα καταστρώσει εγώ ο ίδιος πριν από τη γέννησή μου. Αφού συνεργάστηκα με πολλά προικισμένα διάμεσα, ανακάλυψα ότι όχι μόνο είχα προγραμματίσει να γράψω ένα βιβλίο γι' αυτό το θέμα, αλλά και να συνομιλήσω με τουλάχιστον ένα από τα πρόσωπα που μοιράζονται μαζί μας τις ιστορίες τους στις σελίδες που ακολουθούν. Στη διάρκεια δεκάδων συνεδριών με διάμεσα, μίλησα με πολλές σοφές πνευματικές οντότητες για τις προκλήσεις της ζωής και, γενικότερα, για τον προγραμματισμό πριν από τη γέννηση. Στο βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας, σας παρουσιάζω όσα με δίδαξαν αυτές οι οντότητες.

Τώρα καταλαβαίνω γιατί είχα προγραμματίσει να ζησω ορισμένες προκλήσεις: ήθελα να κάνω το ταξίδι που ίσως αποφασίσουν να κάνουν και όσοι διαβάσουν αυτό το βιβλίο. Κι εγώ ο ίδιος, μερικές φορές, ένιωσα ότι με αδικεί ο κόσμος ή κατηγορήσα τους άλλους ανθρώπους για τα «βάσανα» μου. Θεωρούσα ότι οι προκλήσεις που έπρεπε να αντιμετωπίσω ήταν άσκοπα και τυχαία θλιβερά γεγονότα, αμφισβητούσα την αξία μου όταν δεν μπορούσα να χειριστώ τις δυσκολίες όπως θα επιθυμούσα. Τώρα, όμως, που έμαθα περισσότερα για

τον προγραμματισμό πριν από την ενσάρκωση, αντιλαμβάνομαι ότι μπορεί να υπάρχει και μια εντελώς διαφορετική αντίληψη και αντιμετώπιση των προκλήσεων. Όταν αποφάσισα να γράψω τις *Θαρραλέες Ψυχές*, ξεκίνησα με σκοπό να διδάξω όσα έπρεπε να έχω μάθει εγώ ο ίδιος.

Πρέπει να είναι κανείς πολύ γενναίος για να ζησει τα σχέδια που κατέστρωσε προτού γεννηθεί. Η επιθυμία μου, η πιο διακαής επιθυμία μου, είναι να αναγνωρίσετε το απεριγράπτο θάρρος που επιδεικνύετε κάθε στιγμή της κάθε μέρας όταν, με κάθε πνοή σας, επικυρώνετε την απόφασή σας να αποδεχθείτε τις προκλήσεις που έχετε προγραμματίσει εσείς οι ίδιοι για τον εαυτό σας και να μάθετε όλα όσα έχουν να σας διδάξουν αυτές οι εμπειρίες. Μέσα από αυτή τη συνειδητοποίηση, θα ανακαλύψετε την ψυχή σας.

Εισαγωγή

Για να μελετήσω τον προγραμματισμό των προκλήσεων πριν από τη γέννηση, συνεργάστηκα με τέσσερα εξαιρετικά προικισμένα διάμεσα. Μαζί, καταφέραμε να συλλέξουμε πληροφορίες σχετικά με τα σχέδια που κατέστρωσαν πολλά άτομα πριν από την ενσάρκωσή τους. Ορισμένοι από αυτούς τους ανθρώπους μοιράζονται μαζί μας την ιστορία τους σε αυτό το βιβλίο. Σε αυτή την εισαγωγή, θα περιγράψω πώς γνώρισα τα συγκεκριμένα άτομα, πώς μελέτησα μαζί με τα διάμεσα το θέμα του προγραμματισμού πριν από την ενσάρκωση, αλλά και ποιο είναι το έργο που επιτελούν τα διάμεσα. Οι λόγοι για τους οποίους όλοι εμείς, ως ψυχές, επιλέγουμε να ενσαρκωθούμε και να βιώσουμε διάφορες προκλήσεις αναπτύσσονται στο Κεφάλαιο 1.

Ανεύρεση Συνεντευξιαζομένων

Ο κόσμος απάντησε στα μηνύματα που δημοσίευσα στο Διαδίκτυο σε σχετικούς ιστότοπους. Σε μερικές περιπτώσεις, αναζήτησα άτομα που γνώριζαν (ή, τουλάχιστον, δεν απέρριπταν) την πιθανότητα του προγραμματισμού πριν από τη γέννηση. Σε άλλες περιπτώσεις, έψαξα ανθρώπους που θα μιλούσαν για τις προκλήσεις τους σε ένα μεταφυσικό πλαίσιο. Άλλες φορές, αναζήτησα άτομα που ήθελαν να συζητήσουν τη βαθύτερη πνευματική σημασία των δυσκολιών που είχαν αντιμετωπίσει. Αναζητούσα, επίσης, ποικιλομορφία και ισορροπία στα βιώματα και το παρελθόν τους. Σε γενικές γραμμές, τα άτομα με τα οποία συνομίλησα ανέφεραν ότι κίνητρό τους ήταν η επιθυμία τους να βοηθήσουν άλλους ανθρώπους που αντιμετωπίζουν την

ίδια πρόκληση. Από τους δέκα συνομιλητές που επέλεξα γι' αυτό το βιβλίο, οι τρεις χρησιμοποίησαν ψευδώνυμα, ενώ όλοι ανέφεραν ότι θα ήθελαν να ακούσουν και τη γνώμη των αναγνωστών. Τα στοιχεία επικοινωνίας αυτών των ατόμων παρατίθενται στο Παράρτημα Α.

Οκτώ από τους δέκα συνομιλητές προγραμματίσαν τις προκλήσεις της ζωής τους ως «πρωταρχικές εμπειρίες» με άλλα λόγια, επεδίωξαν τις προκλήσεις από τα πρώτα στάδια προγραμματισμού πριν από τη γέννηση και γνώριζαν ότι η εκάστοτε πρόκληση είχε εξαιρετικά πολλές πιθανότητες να προκύψει κατά την ενσάρκωσή τους. Μια συνομιλήτρια (η Ντόρις – βλ. Κεφάλαιο 2) προγραμματίσει την πρόκληση της ζωής της ως «δευτερεύουσα εμπειρία», πράγμα το οποίο σημαίνει ότι η εκδήλωση της πρόκλησης θα καθοριζόταν από την αντίδρασή της σε μια πρωταρχική πρόκληση. Ένας άλλος συνομιλητής (ο Μπομπ – βλ. Κεφάλαιο 4) δεν επέλεξε την πρόκλησή του στη διάρκεια του αρχικού προγραμματισμού πριν από την ενσάρκωση, αλλά, αντίθετα, κατέστρωσε ένα νέο σχέδιο ζωής, στο επίπεδο της συνειδητότητας της ψυχής, ύστερα από ένα απροσδόκητο γεγονός κατά τη γέννησή του. Ανάμεσα στους πολυάριθμους προγραμματισμούς που εξέτασα, αυτοί οι δύο ήταν οι μοναδικοί στους οποίους η πρόκληση δεν είχε οριστεί ως πρωταρχική εμπειρία. Συμπεριέλαβα αυτές τις ιστορίες ως σημαντικά παραδείγματα που αποδεικνύουν ότι όλοι εμείς, ως ψυχές, αναγνωρίζουμε τα σταυροδρόμια που συναντάμε στη ζωή μας και αξιοποιούμε τις ευκαιρίες που μας προσφέρει κάθε μονοπάτι στη διάρκεια της διαδρομής μας προς την προσωπική μας εξέλιξη.

Καθώς θα διαβάσετε αυτές τις ιστορίες, ίσως αναρωτηθείτε αν κι εσείς οι ίδιοι έχετε προγραμματίσει τις προκλήσεις της δικής σας ζωής. Η έρευνά μου υποδεικνύει ότι, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, οι προκλήσεις της ζωής μας αποτελούν πράγματι προϊόν των δικών μας επιλογών. Γενικά, όσο σημαντικότερη είναι μια πρόκληση, τόσο πιθανότερο είναι να έχει προγραμματιστεί πριν από τη γέννηση. Αν

μια συγκεκριμένη εμπειρία είναι τόσο σημαντική για εσάς ώστε να μπαίνετε στον κόπο να αναλογιστείτε αν την έχετε προγραμματίσει εκ των προτέρων, τότε το πιθανότερο είναι ότι, πράγματι, έχετε πάρει τη σχετική απόφαση πριν από τη γέννησή σας. Ωστόσο, σημαντική εξαίρεση αποτελούν εκείνες οι εμπειρίες που προειδοποιούμε από τη διαίσθησή μας να αποφύγουμε. Οι απρογραμματίστες προκλήσεις προκύπτουν όταν αγνοούμε τη φωνή της διαίσθησής μας: κατά συνέπεια, τα εσωτερικά «σήματα κινδύνου» θα πρέπει να αναγνωρίζονται και να αξιολογούνται σωστά σε κάθε περίπτωση.

Ωστόσο, σκοπός μου δεν είναι να αποδείξω ότι όλες οι προκλήσεις της ζωής μας προγραμματίζονται, είτε ως βέβαια είτε ως πιθανά περιστατικά. Όταν ενσαρκωνόμαστε, διαθέτουμε ελεύθερη βούληση. Και μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το στοιχείο της ελεύθερης βούλησης για να δημιουργήσουμε προκλήσεις που δεν συνιστούσαν μέρος του αρχικού προγραμματισμού μας. Η λέξη-κλειδί σε αυτή την περίπτωση είναι το ρήμα «δημιουργώ». Πιστεύω ότι είμαστε *δημιουργοί* κάθε εμπειρίας μας και ότι οι απρογραμματίστες προκλήσεις προκύπτουν όταν, μέσω κραδασμών, έλκουμε αυτές τις εμπειρίες επειδή χρειαζόμαστε τα μαθήματα που έχουν να μας δικάξουν. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η διαίσθηση δεν θα μπορούσε να μας αποπροσανατολίσει και να μας στερήσει το μάθημα που πρέπει να πάρουμε. Η εξέλιξή μας πηγάζει από τις ίδιες τις εμπειρίες – δεν έχει σημασία αν τις έχουμε προγραμματίσει ή όχι. Επομένως, αυτό το βιβλίο θα σας ωφελήσει περισσότερο αν εστιάσετε στους λόγους για τους οποίους μπορεί να έχετε προγραμματίσει μια συγκεκριμένη πρόκληση στη ζωή σας, και όχι στην *ιδέα* του προγραμματισμού πριν από τη γέννηση. Είναι σημαντικότερο, λοιπόν, να αναρωτιέστε *γιατί* έχετε καταστρώσει τα συγκεκριμένα σχέδια.

Καθώς θα διαβάζετε τις ιστορίες του προγραμματισμού άλλων ανθρώπων, θα διαπιστώσετε ότι αυτό το ερώτημα αποτελεί σημείο

αναφοράς. Στον προγραμματισμό των δικών τους προκλήσεων, ίσως αναγνωρίσετε στοιχεία του δικού σας προγραμματισμού. Θα πρότεινα να μην περιορίσετε την ανάγνωσή σας σε εκείνες τις δύσκολες καταστάσεις που αντιμετωπίζετε εσείς ή τα αγαπημένα σας πρόσωπα, ακόμα κι αν διανύετε μια περίοδο κρίσης. Προκλήσεις που μπορεί να φαίνονται αρκετά διαφορετικές, ίσως τελικά να έχουν προγραμματιστεί για να διδάξουν παρόμοια μαθήματα ή να οδηγούν σε μια παρόμοια βαθμίδα προσωπικής εξέλιξης. Επίσης, υπάρχει το ενδεχόμενο να ανακαλύψετε τα δικά σας *κίνητρα* ως ψυχής στην ιστορία κάποιου άλλου ατόμου, η ζωή του οποίου μπορεί να διαφέρει, τουλάχιστον φαινομενικά, από τη δική σας.

Ο₁ Ιστορίες

Κάθε ιστορία αρχίζει με μια συνομιλία, στη διάρκεια της οποίας ο συνομιλητής μου κι εγώ εστιάζουμε σε μια συγκεκριμένη πρόκληση. Θα πρέπει να διαβάσετε αυτές τις συνομιλίες με μεγάλη προσοχή. Συχνά, περιλαμβάνουν στοιχεία που, με μια πρώτη ματιά, δεν μοιάζουν να συνδέονται με την πρόκληση. Ωστόσο, στις συνεδρίες με τα διάμεσα αποδεικνύεται πως είναι απολύτως απαραίτητα για την ορθή κατανόηση. Δεν αφηγούμαι την ιστορία κάθε ατόμου με όλες τις λεπτομέρειες· επομένως, ενδέχεται να μην υπάρχει αναφορά σε ορισμένες χρονικές περιόδους της ζωής του εκάστοτε ατόμου.

Για να ωφεληθεί ο αναγνώστης όσο το δυνατόν περισσότερο από το βιβλίο, επικεντρώθηκα στις συνήθεις προκλήσεις της ζωής και οργάνωσα τα κεφάλαια με βάση τα είδη των προκλήσεων. Από ορισμένες απόψεις, οι ιστορίες μοιάζουν να αλληλοσυμπληρώνονται. Οι πρώτες ιστορίες παρέχουν βασικές πληροφορίες σχετικά με τη μεταφυσική, ώστε να κατανοήσετε καλύτερα τις διηγήσεις που

ακολουθούν. Κατά συνέπεια, θα σας συνιστούσα να τις διαβάσετε με τη σειρά που έχουν γραφεί.

Στη διάρκεια της έρευνάς μου, συνεργάστηκα με πολλά διάμεσα. Ωστόσο, θεωρώ ότι τα τέσσερα διάμεσα που θα «γνωρίσετε» σε αυτό το βιβλίο, είναι πράγματι χαρισματικά πρόσωπα. Η Ντεμπ ΝτεΜπάρι, η Γκλένα Ντίτριχ, η Κόρμπι Μίτλαϊντ και η Στέισι Ουέλς έχουν λειτουργήσει ως δίαυλοι επικοινωνίας με τον πνευματικό κόσμο χιλιάδες φορές στην πορεία της καριέρας τους. Τα στοιχεία επικοινωνίας τους παρατίθενται στο Παράρτημα Β. Στις προσωπικές συνεδρίες μας, τα συγκεκριμένα διάμεσα ανέφεραν με εξαιρετική ακρίβεια πληροφορίες για τη ζωή μου, τις οποίες δεν θα ήταν δυνατόν να γνωρίζουν αν δεν διέθεταν πνευματιστικές ικανότητες. Παρόλ' αυτά, καθεμία διαθέτει διαφορετικές ικανότητες. Όπως μου εξήγησε και η Κόρμπι, τα διάμεσα μοιάζουν με τους καθηγητές ενός πανεπιστημίου: καθένας έχει διαφορετική ειδικότητα. Αν παρευρισκόσουν σε μια συγκέντρωση καθηγητών με διαφορετικές ειδικότητες, δεν θα πήγαινες ποτέ να μιλήσεις σε έναν καθηγητή βιολογίας για θέματα κοινωνιολογίας, ούτε θα ζητούσες από έναν μελετητή της αγγλικής λογοτεχνίας να σου λύσει μια μαθηματική εξίσωση. Αντίθετα, θα αναγνώριζες ότι τα αντικείμενά τους είναι διαφορετικά και θα εκτιμούσες αυτό που έχει να προσφέρει καθένας τους ξεχωριστά.

Κάθε συνομιλία ακολουθείται από μία ή περισσότερες συνεδρίες με τα διάμεσα. Είχα πει στους συνομιλητές μου ότι θα ήθελα να ξεκινήσω ρωτώντας το διάμεσο: «Αυτή η πρόκληση είχε προγραμματιστεί πριν από τη γέννηση; Και αν ναι, γιατί;» Είχαν συμφωνήσει ότι η συγκεκριμένη ερώτηση αποτελεί εύλογο σημείο εκκίνησης, ενώ περαιτέρω ερωτήσεις ανέκυπταν μετά την απάντηση σε αυτή την ερώτηση. Σε κάποιες περιπτώσεις, οι συνομιλητές μου μου επέτρεψαν να αναλάβω εγώ το μεγαλύτερο μέρος –αν όχι το σύνολο– της διαδικασίας των ερωτήσεων σε αυτές τις συνεδρίες.

Γενικά, όταν η Στέισι Ουέλς δεν κατέληγε σε κάποια ικανοποιητική ερμηνεία στη διάρκεια της πρώτης επαφής της με την άυλη διάσταση, ζητούσα από εκείνη και τον πνευματικό οδηγό της να προχωρήσουν σε μια δεύτερη επαφή. Αυτή η δεύτερη επικοινωνία εξυπηρετούσε τρεις σημαντικούς σκοπούς. Πρώτον, επιβεβαίωνε ότι η πρόκληση της ζωής είχε πράγματι προγραμματιστεί. Δεύτερον, μας επέτρεπε να συλλέξουμε περαιτέρω στοιχεία σχετικά με τον προγραμματισμό. Τρίτον, επειδή η Στέισι διαθέτει τη σπάνια ικανότητα να οραματίζεται και να ακούει *την ίδια την ψυχή κατά τη διαδικασία του προγραμματισμού πριν από την ενσάρκωσή της*, μπορούσε να μας μεταφέρει τις πληροφορίες με συγκλονιστική ακρίβεια. Αυτός ο διάλογος μας επέτρεψε να γνωρίσουμε την άυλη διάσταση, μια διάσταση στην οποία γίναμε κοινωνοί των ελπίδων, των συναισθημάτων και των κινήτρων των ψυχών. Όπως θα διαπιστώσετε, οι συνομιλίες αυτές επικεντρώθηκαν αποκλειστικά στον προγραμματισμό των προκλήσεων – όχι επειδή οι ψυχές δεν προγραμματίζουν άλλα γεγονότα της ζωής τους, αλλά επειδή η Στέισι κι εγώ ζητήσαμε από τον πνευματικό οδηγό της να μας αναφέρει μόνο τα σημαντικότερα στοιχεία της συζήτησης. Οι συνομιλητές μου ήταν παρόντες στις αρχικές επαφές αλλά όχι στις πρόσθετες, αν και οι πρόσθετες επαφές πραγματοποιούνταν πάντα με τη συγκατάθεση του εκάστοτε ατόμου. Πριν από κάθε επαφή, έδινα στη Στέισι το όνομα και την ημερομηνία γέννησης του συνομιλητή μου, στοιχεία που χρειαζόταν ο πνευματικός οδηγός της για να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που αφορούσαν στο συγκεκριμένο πρόσωπο.

Στις διαδικασίες προγραμματισμού που ακούει η Στέισι, οι ψυχές μιλούν σε πρώτο πρόσωπο ενικού· ωστόσο, σε δύο περιπτώσεις επικοινωνίας που δεν πραγματοποιήθηκαν με την παρουσία της Στέισι, μια ψυχή αναφέρεται στον εαυτό της ως «εμείς». Ο πνευματικός οδηγός της Στέισι μας εξήγησε ότι οι ψυχές που μιλούν σε πρώτο

πρόσωπο ενικού, επικεντρώνονται στη συγκεκριμένη ζωή που προγραμματίζεται, ενώ οι ψυχές που χρησιμοποιούν το «εμείς» επικεντρώνονται στις πολυάριθμες προηγούμενες ενσαρκώσεις τους.

Μετά τις συνεδρίες με τα διάμεσα, κάθε ιστορία ολοκληρώνεται με το σχολιασμό μου. Στους εν λόγω σχολιασμούς, αντλώ στοιχεία από τη μελέτη μου σχετικά με τον προγραμματισμό και τη μεταφυσική, ενώ παραθέτω και πολυάριθμες συνομιλίες μου με άυλες οντότητες, πνευματικούς οδηγούς και αγγέλους, προκειμένου να γίνουν πιο κατανοητές οι συνεδρίες.

Τόσο οι προσωπικές συνομιλίες όσο και οι επαφές με τη βοήθεια των διάμεσων υπέστησαν σχετική επεξεργασία με απώτερο στόχο τη σαφήνεια. Επίσης, προχώρησα σε αρκετές αλλαγές στη διατύπωση, ώστε να καταστεί πιο ευανάγνωστο το κείμενο.

Τα Διάμεσα

Τα διάμεσα λαμβάνουν πληροφορίες με διάφορους τρόπους. Αν διαθέτουν την ικανότητα της *ψυχακούς*, τότε ακούν τις σκέψεις άυλων όντων. Για να καταλάβετε πώς «συντονίζεται» ένα διάμεσο με μια πνευματική οντότητα, σκεφτείτε τη διαδικασία επιλογής ενός ραδιοφωνικού σταθμού. Όπως πρέπει να συντονιστείτε στη συχνότητα ενός σταθμού, έτσι και το διάμεσο πρέπει να «συντονιστεί» στη συχνότητα της οντότητας με την οποία θέλει να συνομιλήσει. Σε αυτές τις περιπτώσεις, έχουμε μια πραγματική τηλεπαθητική επικοινωνία. Αν τα διάμεσα διαθέτουν την ικανότητα της αντίληψης συναισθηματικών ενεργειών, τότε αντιλαμβάνονται και νιώθουν τα συναισθήματα των άλλων. Η *ψυχόραση* (ή *ενόραση*) είναι η ικανότητα οραματισμού όσων έχουν συμβεί ή πρόκειται να συμβούν η πρόγνωση και η οπισθόγνωση θα μπορούσαν να περιγραφούν ως μια εσωτερική γνώση,

συχνά με τη μορφή συναισθήματος. Τα διάμεσα έχουν την ικανότητα να «παραμερίζουν» τον εαυτό τους, ώστε να μιλούν απευθείας μέσω αυτών άλλες οντότητες. Η Ντεμπ, η Γκλένα, η Κόρμπι και η Στέισι διαθέτουν ένα συνδυασμό αυτών των ικανοτήτων, γεγονός που μας βοήθησε να συλλέξουμε πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με τα σχέδια που είχαν καταστρώσει πριν από τη γέννησή τους οι συνομιλητές μου.

Ορισμένες λέξεις έχουν διαφορετική σημασία όταν χρησιμοποιούνται από τα διάμεσα. Για παράδειγμα, όταν λένε «επικοινωνώ», «δισθάνομαι» ή «νιώθω», ενδέχεται να συγκεντρώνουν πληροφορίες με τη βοήθεια κάποιου από τα χαρίσματά τους. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν συνήθως το ρήμα «αισθάνομαι» για να εκφράσουν τι νιώθουν. Όμως, τα διάμεσα και οι διάυλοι επικοινωνίας χρησιμοποιούν αυτό το ρήμα για να δηλώσουν ότι αντιλαμβάνονται κάτι που διαφεύγει από τις πέντε αισθήσεις.

Τα διάμεσα επικοινωνούν με διάφορες οντότητες, μεταξύ των οποίων και οι πνευματικοί οδηγοί. Ένας πνευματικός οδηγός είναι μια εξαιρετικά εξελιγμένη, πνευματική οντότητα που, στις περισσότερες περιπτώσεις, έχει ενσαρκωθεί πολλές φορές. Οι γνώσεις και η σοφία που απέκτησαν στη διάρκεια αυτών των ενσαρκώσεων, τους επιτρέπουν να δρουν ως καθοδηγητές για όλους εμάς που βρισκόμαστε στον υλικό κόσμο. Οι πνευματικοί οδηγοί επικοινωνούν μαζί μας όπως και οι ψυχές μας: μέσω της έμπνευσης, των συναισθημάτων, των ιδεών και της διαίσθησης. Όταν έχουμε ένα «προαίσθημα» για κάτι ή όταν «είμαστε σίγουροι» ότι κάτι ισχύει, τότε, στην ουσία, επικοινωνούμε με τους οδηγούς μας ή με την ψυχή μας (η οποία συχνά αναφέρεται ως «Ανώτερος Εαυτός»). Σκεφτείτε το παράδειγμα ενός ανθρώπου που αποφεύγει ένα μοιραίο ατύχημα επειδή έχει ένα «κακό προαίσθημα» και αποφασίζει να μην επιβιβαστεί στο αεροπλάνο. Οι πνευματικοί οδηγοί, που γνωρίζουν αν τα

ατυχήματα περιλαμβάνονται στα σχέδια της ζωής μας, μας προειδοποιούν με τέτοιου είδους προαισθήματα. Λέγεται ότι οι πνευματικές οντότητες μας ψιθυρίζουν· ο διαλογισμός είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος για να ηρεμήσουμε το νου, ώστε να μπορέσουμε να ακούσουμε αυτά τα μηνύματα. Οι έμπειροι διαλογιστές μπορούν να αντιληφθούν την εισροή των ενεργειών στο σώμα τους, της οποίας ο ήχος περιγράφεται συχνά ως «πνοή του ανέμου».

Ο Προγραμματισμός πριν από τη Γέννηση

Προτού γεννηθούμε, συζητάμε διεξοδικά με τους πνευματικούς οδηγούς μας και τις άλλες ψυχές με τις οποίες θα ζήσουμε κατά την ενσάρκωσή μας. Εξετάζουμε τα μαθήματα που ελπίζουμε ότι θα διδαχτούμε και τους τρόπους με τους οποίους θα τα διδαχτούμε. Όταν η Στέισι αποκτά πρόσβαση σε αυτές τις συζητήσεις και στη διάσταση όπου πραγματοποιούνται, βλέπει ορισμένα τυπικά χαρακτηριστικά: μια αίθουσα όπου συγκεντρώνονται για να μιλήσουν οι ψυχές που πρόκειται να ενσαρκωθούν· μια μικρότερη, διπλανή αίθουσα απ' όπου παρακολουθούν τον προγραμματισμό οι οδηγοί, οι οποίοι εμφανίζονται όταν οι ψυχές χρειαστούν υποδείξεις· μια ασπρόμαυρη «σκακιέρα» ή «διάγραμμα ροής» που χρησιμοποιείται για την καταγραφή σεναρίων του τύπου «αν..., τότε...» για τη ζωή που πρόκειται να ξεκινήσει. Τα τετράγωνα στη σκακιέρα είναι τα στάδια ανάπτυξης στη ζωή του ατόμου.

Όταν η Στέισι κι εγώ βρισκόμαστε ακόμα στις αρχές της συνεργασίας μας, υπέθεσα εσφαλμένα ότι αυτές οι εικόνες ήταν μεταφορικά σχήματα που εντύπωνε στο μυαλό της ο πνευματικός οδηγός της για να τη βοηθήσει να καταλάβει έννοιες και διαδικασίες που δεν μπορεί να συλλάβει η ανθρώπινη αντίληψη. Ωστόσο, αργότερα, ο

οδηγός της μου εξήγησε ότι όλα αυτά υπάρχουν έτσι ακριβώς όπως τα βλέπει η Στέισι και ότι στην άυλη διάσταση η σκέψη οδηγεί σε κυριολεκτική και άμεση δημιουργία. Όλοι συμφωνούν για το μέρος όπου θα πραγματοποιηθεί ο προγραμματισμός και για τα εργαλεία που θα χρησιμοποιηθούν, όπως η σκακιέρα. Αυτή η συμφωνία, η οποία εκφράζεται μέσω της σκέψης, δημιουργεί τα αντικείμενα και τις τοποθεσίες που βλέπει η Στέισι.

Σε μια συνεδρία, η Στέισι έδωσε τις παρακάτω πληροφορίες για το μέρος όπου οι ψυχές καταστρώνουν τα σχέδιά τους:

«Το συγκεκριμένο κτίριο έχει οκτώ ορόφους και οκτώ αίθουσες προγραμματισμού σε κάθε όροφο. Οι άυλες οντότητες μου λένε ότι αυτό συμβαίνει επειδή το “οκτώ” είναι ο αριθμός του κάρμα και του πεπρωμένου. Αυτό το κτίριο σχεδιάστηκε βάσει της δόνησης του οκτώ, ώστε να εξυπηρετεί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τους σκοπούς για τους οποίους προορίζεται.

Το κτίριο αυτό ανήκει σε ένα συγκρότημα οκτώ κτιρίων, το οποίο μοιάζει με οκταπέταλο λουλούδι. Τα κτίρια είναι ορθογώνια. Το καθένα έχει οκτώ ορόφους και οκτώ αίθουσες προγραμματισμού σε κάθε όροφο. Με πληροφορούν ότι υπάρχουν δώδεκα παρόμοια συγκροτήματα κτιρίων στην άλλη πλευρά, από τα οποία τα περισσότερα χρησιμοποιούνται για τον προγραμματισμό των ενσαρκώσεων στη Γη. Λένε ότι πολλές ψυχές προτιμούν να επιστρέφουν στο ίδιο κτίριο, τον ίδιο όροφο και την ίδια αίθουσα, αν αυτό είναι δυνατόν. Όταν βρίσκονται σε μια γνωστή αίθουσα, νιώθουν πιο ασφαλείς και μπορούν να αντιληφθούν ευκολότερα την εξέλιξη τους στη διάρκεια κάθε ζωής και το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί ανάμεσα στις ενσαρκώσεις τους».

Ο πνευματικός οδηγός της Στέισι μπορεί να της μεταδώσει τις συνεδρίες για τον προγραμματισμό επειδή έχει πρόσβαση στα Ακασικά

Αρχαία, αν και ο ίδιος προτιμά τον όρο «Βιβλίο των Ζωών». Στο βιβλίο αυτό καταγράφονται με κάθε λεπτομέρεια όλες οι εμπειρίες, οι πράξεις, οι λέξεις και οι σκέψεις μας. Όταν τα διάμεσα δίνουν στους πελάτες τους πληροφορίες για τις προηγούμενες ζωές τους, συχνά αντλούν στοιχεία από τα Ακασικά Αρχαία. Ο Έντγκαρ Κέισι, γνωστό διάμεσο από την Αμερική, χρησιμοποιούσε αυτά τα αρχαία στις χιλιάδες επαφές του με την άυλη διάσταση.

Όταν τα διάμεσα συναντιούνται και συνομιλούν με πνευματικές οντότητες, συχνά τις περιγράφουν ως αρσενικές ή θηλυκές, αλλά οι ψυχές αποτελούν στην πραγματικότητα ένα συνδυασμό αρσενικών και θηλυκών ενεργειών. Σε πολλές συνεδρίες, η Ντεμπ λέει στους επισκέπτες της ότι βλέπει τα αγαπημένα τους πρόσωπα που έχουν αποβιώσει με τη μορφή που είχαν στη ζωή τους. Αυτό συμβαίνει επειδή οι ψυχές επέλεξαν να εμφανιστούν με αυτή τη μορφή. Η Στέισι μπορεί να δει την ψυχή ενός άντρα ή μιας γυναίκας στη συνεδρία του προγραμματισμού, επειδή εκείνη την ώρα η ψυχή δημιουργεί –υπό μία έννοια, «προβάρει»– την ενέργεια της επικείμενης ενσάρκωσης (κάτι που η Στέισι και ο πνευματικός οδηγός της αποκαλούν «μανδύα της προσωπικότητας»). Το ίδιο ισχύει όταν ένας πνευματικός οδηγός εμφανίζεται ως άντρας ή γυναίκα. Οι οδηγοί έχουν αρσενικές και θηλυκές ενέργειες, αλλά ταυτίζονται ενδεχομένως περισσότερο με τη μία ή την άλλη μορφή και, κατά συνέπεια, επιλέγουν να εκδηλώνονται με αυτή.

Στις συνεδρίες προγραμματισμού, τα πνευματικά όντα χρησιμοποιούν μερικούς κατεξοχήν σύγχρονους όρους. Ύστερα από μια συνεδρία με τη Στέισι, ρώτησα τον πνευματικό οδηγό της αν είχε πράγματι κάνει λόγο για «αυτοεκτίμηση» ή αν αυτός ήταν ο πλησιέστερος διαθέσιμος όρος στη σκέψη της. Εκείνος με διαβεβαίωσε ότι είχε πράγματι χρησιμοποιήσει αυτό τον όρο. Σε μερικές περιπτώσεις, οι πνευματικοί οδηγοί και οι άλλες πνευματικές οντότητες μιλούσαν

χωρίς να χρησιμοποιούν τους δικούς μας γραμματικούς κανόνες. Ο οδηγός της Στέισι μου είπε: «Δεν μιλάμε πάντα με τρόπο που εσείς θα θεωρούσατε γραμματικά σωστό».

Η άυλη διάσταση στην οποία προγραμματίζουμε τις ενσαρκώσεις μας και στην οποία επιστρέφουμε όποτε ολοκληρώνεται καθεμία από τις ζωές μας, είναι πλέον προσβάσιμη χάρη στα διάμεσα. Πρόκειται για ανθρώπους πονόψυχους, ευαίσθητους και ενορατικούς που συνδέουν το υλικό με το πνευματικό πεδίο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Προγραμματισμός πριν από τη Γέννηση

Η ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ πριν από τη γέννηση –και ειδικά του προγραμματισμού οδυνηρών προκλήσεων– μπορεί να σας φαίνεται παράξενη. Γνωρίζω πολύ καλά αυτό το συναίσθημα. Για τους περισσότερους από εμάς, αυτή η έννοια προτείνει έναν νέο και ριζικά διαφορετικό τρόπο θεώρησης του κόσμου και του σκοπού μας στη Γη. Όσο πιο τραυματικά είναι τα γεγονότα στη ζωή μας, τόσο πιο δυσνόητη φαίνεται η συγκεκριμένη ιδέα. Χρειάστηκε να περάσει πολύς καιρός για να την αναγνωρίσω, να την κατανοήσω και, τελικά, να την αποδεχτώ, ιδιαίτερα όσον αφορά στα πιο οδυνηρά περιστατικά της ζωής μου. Σε κάθε στάδιο, ένιωθα ότι οι παλιές πληγές επούλωνονταν. Ο θυμός και η πικρία ξεθώριαζαν και έδιναν τη θέση τους στα συναισθήματα της γαλήνης και της χαράς. Άρχισα να αντιλαμβάνομαι την πραγματική ομορφιά της ζωής.

Όταν αποφάσισα να γράψω αυτό το βιβλίο, δεν είχα πρόθεση να πείσω τους αναγνώστες για την απόλυτη ισχύ αυτής της ιδέας, αλλά να μοιραστώ μαζί τους, με διάθεση προσφοράς, μια πληροφορία που αποδείχθηκε πολύτιμη για εμένα. Το μόνο που ζητώ είναι να

αναλογιστείτε την πιθανότητα ότι ισχύει. Δεν χρειάζεται να πιστέψετε αυτή την ιδέα για να ευεργετηθείτε. Χρειάζεται μόνο να αναρωτηθείτε: «Και αν πράγματι προγραμματίσα αυτή την εμπειρία προτού γεννηθώ; Γιατί το έκανα;» Και μόνο η διατύπωση αυτών των ερωτήσεων δίνει νέο νόημα στις προκλήσεις της ζωής και αποτελεί την απαρχή ενός ταξιδιού που οδηγεί στην αυτογνωσία. Αυτό το ταξίδι δεν απαιτεί συγκεκριμένες αντιλήψεις σχετικά με την πνευματικότητα ή τη μεταφυσική, παρά μόνο ενδιαφέρον για την προσωπική σας εξέλιξη και την απόκτηση σοφίας.

Στις παρακάτω σελίδες θα διαβάσετε τις ιστορίες δέκα θαρραλέων ανθρώπων. Θα μάθετε ποια γεγονότα προγραμματίσαν πριν από τη γέννησή τους και γιατί προγραμματίσαν τις συγκεκριμένες εμπειρίες. Μπορεί να παραβάλει κανείς τη διαδικασία κατανόησης του προγραμματισμού με την παρατήρηση ενός γλυπτού. Για να εκτιμήσουμε ένα γλυπτό, δεν το εξετάζουμε μόνο από μία γωνία. Αντίθετα, πρέπει να το εξετάσουμε από διαφορετικές θέσεις και οπτικές γωνίες για να παρατηρήσουμε τις λεπτές διαφορές που ξαφνικά αναδεικνύονται. Κάθε ιστορία είναι μια τέτοια οπτική γωνία. Εξετάζοντας τον προγραμματισμό από δέκα οπτικές γωνίες, θα καταλήξετε σε μια βαθύτερη κατανόηση αυτής της ιδέας, η οποία δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί μέσω μιας πιο περιορισμένης θεώρησης.

Σας συνιστώ με όλη μου την ψυχή να διαβάσετε αυτές τις ιστορίες «με την καρδιά σας». Η καρδιά διαθέτει περισσότερη γνώση και σοφία από το νου. Η λογική ανάλυση θα σας οδηγήσει μόνο μέχρι ένα σημείο. Πρέπει να *νιώσετε* τις ιστορίες που παρουσιάζονται εδώ. Όταν εσείς, ως αέναη ψυχή, προγραμματίζατε τη σημερινή ζωή σας, δεν ανησυχούσατε για τις γνώσεις που θα αποκτούσε ο νους σας. Αντιθέτως, θέλατε να βιώσετε τα συναισθήματα που χαρίζει η ζωή στη γήινη διάσταση. Οι προκλήσεις πυροδοτούν

έντονα συναισθήματα, τα οποία, με τη σειρά τους, είναι απαραίτητα για την αυτογνωσία. Ο νους δεν μπορεί να κατανοήσει απόλυτα τα συναισθήματα – αντίθετα, αποτελεί εμπόδιο για την κατανόησή τους. Από πολλές απόψεις, η ζωή είναι ένα ταξίδι από το νου προς την καρδιά. Προγραμματίζουμε τις προκλήσεις της ζωής μας για να διευκολύνουμε αυτό το ταξίδι, για να ανοίξουμε την καρδιά μας και να καταφέρουμε να τη γνωρίσουμε και να την εκτιμήσουμε.

Η συμπόνια είναι το κλειδί που ξεκλειδώνει την πόρτα της καρδιάς και καθιστά εφικτή την κατανόηση αυτών των ιστοριών και της πνευματικής σημασίας τους. Όπως τα πρόσωπα που μιλούν σε αυτό το βιβλίο χρειάστηκε να οπλιστούν με θάρρος για να προγραμματίσουν τις προκλήσεις της ζωής τους και να τις μοιραστούν μαζί σας, έτσι κι εσείς θα πρέπει να οπλιστείτε με θάρρος για να μάθετε να συμπονάτε. Πιστεύω ότι η συμπόνια οδηγεί στην ίαση. Αν αυτό που αναζητάτε είναι η ίαση, τότε ίσως ανακαλύψετε ότι το θάρρος που επιδείξατε τελικά ανταμείβεται.

Το κεφάλαιο αυτό σας παρέχει τις πληροφορίες που χρειάζεστε για να κατανοήσετε τη μεταφυσική διάσταση των ιστοριών. Αν δεν είστε εξοικειωμένοι με τη μεταφυσική, κάποιες από τις ιδέες που αναφέρονται εδώ ίσως σας φανούν παράξενες, όπως ακριβώς συνέβη κάποτε και σε εμένα. Σας ζητώ να δείξετε υπομονή. Θα σας φανούν πιο σημαντικές και αληθινές καθώς θα τις βλέπετε να εφαρμόζονται στις ιστορίες που παρατίθενται και, αργότερα, στην ίδια σας τη ζωή. Αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζει, επίσης, μια γενική εικόνα των κοινών χαρακτηριστικών που ανακάλυψα στα σχέδια ζωής των συνομιλητών μου. Έτσι, θα έχετε τα απαραίτητα εφόδια για να κατανοήσετε τη σοφία που μοιράζονται μαζί σας οι άνθρωποι που δέχτηκαν να διηγηθούν τις ιστορίες τους.